

„ŠKOLKOVÍ UMĚLCI“

Časopis loutkář otevřel před rokem téma divadla, hraného v mateřských školách tzv. „školkovými umělci“. Je snadné ošklibat se nad „školkovými umělci“. Ale je třeba také vědět - nejlépe i trochu víc než jen z doslechu - že hraní ve školách má podmínky těžko srovnatelné s bavlnkou představení v kamenných divadlech.

Výprava a vše ostatní (včetně herců) musí být složitelné do jednoho automobilu (většinou osobního), snadno přenositelné na vzdálenost padesáti a více metrů k vstupu do školky a pak chodbami nesmyslně vedenými mezi jednotlivými třídami či pavilony, v relativně krátkém čase sestavitelné (předtím se ve třídě snídá, potom rozkládají na zem lehátka) - to vše silami jednoho, dvou, tří herců, kteří nakládají, řídí, vykládají, stavějí, hrají, bourají, nakládají, řídí a vykládají; dobfé si vzpomínám, jak kdysi v Ústředním loutkovém divadle měli herci na zájezdu pomoci přenést divadelní komodu a už v poledne měl ředitel na stole stížnost, že nejsou kulisáci.

Herců (o technicích nemluvě) nemůže být pět či deset, protože by je nikdo nezaplatil. S náklady na výpravu... je to podobné. Na nějaký ten grant dosáhnou jen známí a známí známých; ty ostatní nikdo nezná.

Hraje se v nepravidelně postavených a zastavěných prostorech, mnohdy ztísněných do šířky, hloubky i výšky, zčásti zaplněných nábytkem a hračkami, v prostředí plném strakatě barevných odpoutávačů pozornosti, na dosah od povalujících se hraček, často v hluku přicházejícím z chodby či z kuchyně, od procházejících zaměstnanců nebo od personálu servírujícího v pozadí talíře k obědu.

Ve školce se nedá zatemnit, což má vliv nejen na možnosti a působivost řady efektů, ale i na podmínky soustředění u dětí. Světla jsou, jaká jsou (vesměs téměř dušičková), přinesete-li si reflektory, nezřídka vyhodíte místní pojistky, dimenzované pro bezpečnost dětí. Že tu nejsou tahy, výkryty, natož propadla či točny, ani zákulisí nebo jiné zázemí (šatny...), je to nejmenší. Ani o elevaci hlediště samozřejmě nemůže být řeč.

Paní učitelky vědí nejlépe, kde a jak se u nich hraje divadlo, takže polemika o tom, co byste potřebovali, kde či jak daleko by měly sedět děti, je prvním výkonem herců, a pokud se podaří paní učitelky přemluvit, že by to mohlo a mělo být jinak, musí si herci většinou přestavět i hlediště - všechny ty žíněnky, lavičky, židle a stoly.

Šťastnější z dětí jsou posazeny na židličky, méně šťastní na lavičky či stoly bez opěradel a ty nejmenší do prvních řad na žíněnky, polštářky či rovnou na koberec, takže není divu, že nejvíce energie jim odčerpá nepohodlí jejich sezení, které je po pár minutách k nevydržení, vede je k tomu, že se povalují, a bez jasného vymezení, kde začíná hlediště a kde jeviště, natahují nohy až do hracího prostoru nebo se do něj v zaujetí hrou posouvají dál a dál - celou dobu v podhledu vůči všemu, co se odehrává ve výši stolu, natož na paravanu. Nikdo snad nepochybuje, že polovinu své energie a schopnosti vydržet na místě spotřebují na zvládání nepohodlí a únavy, což jejich vnímání i představení jistě nepomáhá.

DIVADLO
podzim '19
PRODĚTI

Děti ve školce jsou neporovnatelně spontánnější než relativně zakříknuté děti po boku rodičů v divadle. Nejenže v kompaktní sestavě s kamarády cítí svou početní převahu, ale navíc v prostředí, kde jsou „doma“, se cítí být pány. A dávají to znát: jsou bezprostřední, živé, aktivní, reagují bouřlivě, jsou kdykoli připravené vstát či vyběhnout ze svého místa...

Zdánlivá výhoda věkové homogennosti dětí ve školce pomalu mizí. V publiku sedí sedmileté děti s odkladem vedle ani ne tříletých, pro které je fyzicky i psychicky k nevydržení sedět (jak řečeno pokud možno na zemi) dvacet minut, natož pětáctýřicet, což je navzdory všem psychologickým výkům požadované minimum. A to nemluvíme o tom, že tříletí žijí něčím úplně jiným než sedmiletí. Až se podaří prosadit přijímání dětí do školek od dvou let, bude hůř.

Paní učitelky (pokud neodešly pít kávu jinam, což se nakonec mnohdy ukazuje jako lepší řešení) sedí hned za poslední řadou a bezostyšně si nahlas vyprávějí, co zažily, zdvihají telefony a chodí otvírat dozvánějším se návštěvám. Slyšel jsem i o jedné, která telefon zdvihla a požádala herce, aby mluvil tišeji, protože neslyší; oheď zas přišel školník a zcela bez skrupulí si vedle sedících dětí s paní učitelkou tři minuty cosi vyřizoval...

Nic z toho neuvádím na obranu špatného umění, nehledám výmluvy, nestěžuji si. Sebevic těžkostí nemůže omluvit neumětelství, flinkovskou pohodlnost, natož vědomou komerční šmíru. Jen bych rád upozornil, že umění pro takové podmínky je něco poněkud jiného, než pro festivalové publikum v zatemněném sále divadla s perfektním světelným, zvukovým a neví jakým dalším vybavením, ovládaným několika techniky, s dílnami, techniky a uvaděčkami za zády a s ansámblem o pěti či patnácti hercích. Nelze posuzovat luční kvítí kritérii skleníkových orchidejí. Znamená to, že luční kvítí je apriori méněcenné?

Ve školkách se mnohdy vidí strašné věci, při nichž se člověk bezmála stydí, že patří k fochu. Nejspíš jich je dokonce většina - pořádně to neví nikdo, nejméně ti, kteří školku vidí nejvýš, když do ní pár let vodí své dítě. I já občas zahlédnu jen něco z toho, co se tu provozuje, a jsem zděšen; podobně jako u statutárních profesionálů. A jindy nadšen; podobně jako u statutárních profesionálů. Vidím toho zlomek - už proto, že na představení do mateřské školy se hnedtak nikdo cizí nedostane.

Ale neodvážil bych se házet všechny do jednoho pytle. I v školkových podmínkách lze dělat dobré divadlo: upoutat i udržet pozornost, děti potěšit, pobavit, rozvinout, kultivovat, něco jim sdělit. Ale dá to nesrovnatelně víc práce i umění a výsledek musí chtít nechtě vypadat jinak - od témat a žánrů až po vnitřní stavbu a užití prostředky. Na křehkou, jemnou lyriku či komplikovanější, vnitřně provázanější strukturu to moc není a efekty se těžko uplatní.

I ve školkách se najde slušné i výborné divadlo, vesměs na bázi chudého divadla: z mála udělat hodně; často jde o soubory hrající s loutkami. Ale kdo o nich ví? Je otázka, zda se slušné „školkové“ soubory nepropracovaly do povědomí loutkářského establishmentu proto, že nejsou dost dobré, nebo proto, že hrají málo efektní představení pro děti, nikoli na festivalech a přehlídkách, což se zřejmě rovná kvalitě. Nezávislí na rozdíl od statutárních divadel nemají vlastní přehlídku, natož systém postupových přehlídek jako amatéři, takže potkat se s nimi a poznat jejich úroveň není tak snadné - záleží jen na osobní náklonnosti těch, kdo je někam pozvou. Většina z nich také nemá stálou domovskou scénu, takže to, jestli je někdo „potká“ je v podstatě náhoda.

Kdo kolik těch školkových divadel viděl? Je to přece jen jakási druhá liga až lokální divize. Ale nebýt jich a amatérů, kteří vytvářejí většinu loutkového divadla pro předškolní děti, spousta dětí by se s loutkovým divadlem nikdy nesešla (být si můžeme klást otázku, zda by to nebylo v případě těch opravdu špatných lepší). Statutární kamenná loutková divadla provozují loutkové divadlo pro předškolní děti čím dál míň, a i kdyby, jejich produkce je jen zlomkem toho, co produkují nezávislí amatéři, a jaká je poptávka ve školkách celé republiky.

Otázkou také je, proč nezávislí „školcoví umělci“ loutky používají a statutární loutková divadla ne. Nepochybně i z důvodů provozních a ekonomických. Už pro první anglické komedianty u nás na přelomu 16. a 17. století byly loutky především zmnoužením sil: jeden či dva herci mohli zahrát tolik postav, kolik měli loutek - a přišlo to nepoměrně laciněji. To platí i dnes.

Mnozí nezávislí loutkáři hrají ale s loutkami také proto, že jim věří a v statutárních divadlech pro ně nalézají čím dál méně uplatnění. Proč asi vzniklo tolik „školcových“ loutkářských skupin odchodem loutkoherců ze statutárních loutkových divadel, při nich či vedle nich? „Školcové“ loutkové divadlo dělají buď šmíraři, kteří v hraní po školkách vidí nejjistější způsob, jak se uživit (děti dorůstají stále nové a školky zajistí hromadnou účast), nebo nadšenci, kterým jde o děti a o možnost dělat loutkové divadlo svobodně po svém.

Z druhé strany: navzdory emancipaci loutkářství, k níž došlo od osmdesátých let minulého století, většina loutkářů ve snaze dělat Velké Divadlo stejně pokukuje po divadle hereckém - ač jsou v něm často jen snaživými „ochotníky“. Cítí, že loutkové divadlo, nadto spojené v obecných předstávách s dětmi, není dost prestižní.

Přestaňme naříkat nad kvalitou „školcových umělců“ a začněme pro ni něco dělat. Jednak kultivaci samotných loutkářů, jednak učitelek, které o tom, kdo bude ve školkách hrát, rozhodují. V tom je jádro pudla - v jejich zájmu, poučenosti, vkusu...

Není to snadné, ani vděčné či efektní. Šestadvacátý rok Dobré divadlo dětem vydává a ve školkách distribuuje čtvrtletník Divadlo pro děti, v němž se snažíme jak kultivovat inscenátory, tak zlepšovat podmínky pro divadlo, tedy především u učitelek mateřských škol; uspořádali jsme i dvacítku seminářů pro učitele či studenty pedagogických škol a před dvanácti lety také rozsáhlý průzkum vztahu k divadlu ve školách a školkách...

Víme, že dopad to má především na ty, kteří to až tak nepotřebují, neboť o věci přemýšlejí, zajímají se, hledají cesty, vybírají si na základě jiných kritérií, než je řvavost, kýčovitá líbivost a pohodlnost zaběhaných kontaktů. Ty druhé, kteří by poučení potřebovali mnohem víc, to mívají, neboť už vše vědí a na nesmysly nemají čas; z desítek letáků, které jim přistávají na stole, si vyberou ty nejbarevnější, které slibují mnoho písniček, barevnou scénu a „aktivizaci“ dětí nebo ty, na které už jsou zvyklí.

Přes všechny pocity marnosti však soudím, že nechceme-li jen po hospodsku remcat coci o „školcových umělcích“, něco bychom dělat měli: kapat kapičky na kámen a věřit, že za sto let vytvoří důlek.

Luděk Richter (příspěvek původně napsán pro časopis Loutkář)

Mateřská školka a loutkové divadlo? Jsem pro. Docela se to rýmuje. Avětšina národa si to taky myslí.

Loutkové divadlo se na školkách hrálo odedávna a hraje se pořád. Často učitelky využívají loutkářských principů v rámci pedagogických skutků, což je dobře a bez pochyby to jde. A pak hrají loutkové divadlo na školkách herci. Profesionálové i amatéři. Jak to dělají, to prostě dneska nevím. Mám svoji zkušenost, z časů, kdy jsme hráli na školkách s mojí ženou Blankou. Ale to je děsně dávno, ještě v minulém století. A můžu říct, že to bylo krásné. V letech nezralé i když krásné mladosti, jsem si dělal občas legraci z rozzářených dětských oček. Ale já je na těch školkových představení viděl. Na vlastní oči. Jestli je to dneska taky tak, nevím. Opravdu ne. Hráli jsme tenkrát na školkách Mikulku nebo třeba Humníka. To není literatura zrovna určená předškolním dětem, ale tenkrát před léty to prostě šlo. Děti jsme zaujali. Možná to bylo tím, že jsme byli mladí a měli se rádi. Byli jsme dětem blíží.

Vždycky jsme se na těch školkových divadlech snažili o to, co se v „kamenných divadlech“ dělá snáz. Myslím tajemství, kouzlo, zázrak. Když Bledý Podvodník v Mikulkově

pohádce, kterého spravedlivě rozezená Skříň zavřela sama do sebe, po letech zmizel a ve Skříni zbyla jenom malá pavučinka a v ní bílý pavouček. ..., tak to děti koukaly ani nešpitly.

Učitelky mohou být dobrými i špatnými průvodci školkového divadla. Už i tenkrát si některé při našem divadle šly „zapálit“. Ale na druhé straně mám nepochybně velice dobrou zkušenost s divadelními skutky mých žáků - učitelek mateřských škol, ze kterých vzešel třeba svitavský soubor MAK. A to byly všechno učitelky, jako když vymaluje. A jak ony půvabně a zajímavě hrály loutkové divadlo s loutkami vlastníma rukama vytvořenými. I na Loutkářské Chrudimi, pomyslném Olympu loutkářů, hrály. No vidíte. ...

Takže na položenou otázku ANO! Samozřejmě nemyslím naše mocně aplaudované politické hnutí. To tedy opravdu ne. ANO! - Loutkové divadlo na mateřské školky nepochybně patří, ale ti, co hrají, musí být velice náročni sami na sebe. Platí to jak pro nás herce, tak i pro učitelky. Jde o náročnost mimořádně velkou. Můžeme si myslet o dnešních dětech ledacos, ale pozor, nepodceňujeme je. ...

Karel Šefrna

Jako divadelnice hrající pro děti mám také zkušenost s hraním divadla v mateřských školách. Řekla bych, že už jsem jich za tu dobu „prolezla“ celkem dost. Od malých vesnických až po gigantické na sídlišťích velkého města. Ale to, co prvně vnímám (ať už tam či tam), když do MŠ vejdou, je především atmosféra, jaká tam panuje. Tak třeba: nikdo na nikoho nekřičí, s dětmi se úplně normálně mluví, žádné příkazy. A nebo je všude plno příkazů, leckdy i zvýšeným hlasem, a panuje tam podivný neklid. Další dojem: pokud jsem opravdu hostem tohoto zařízení, jsem přivítána a vřele pozdravena, oslovena. Pokud jsem jen rutinním provozem (divadla většinou bývají každý měsíc), je mě vykázáno místo, děti sedí tak, jak je zvykem, leckdy na zemi, po skončení produkce je mi vyplacen honorář a bez reakce odcházím. Jinak tomu je, pokud jsem skutečným hostem. Začíná totiž příprava – počínaje místem, otázkou jak mají děti sedět, jak je třeba hlediště uspořádat. Jinak tomu pak také je, pokud jsou dospělí lidé (tedy většinou paní učitelky) účastní celému představení a sdílí je s dětmi: to je pak radost. Reakce dětí bývají vřelé, opravdové a stane se takový malý zázrak. Zkrátka: klasika divadla.

Když ale během představení slyšíte rádooby tiché povídání paní učitelek o čemsi, nebo ještě lépe skoro ve scéně sedící paní učitelka si prohlíží mobil, zázraky se nedějí. A zdvihne-li paní učitelka zrak od virtuální reality, logicky začne příkazem usměrňovat děti, že nemají nahlas reagovat, protože jí souvislost uniká. A ona je přece vždy chytřejší. Pak to všechny už přestává bavit a jde jen o to, abychom vydrželi do konce. Naštěstí to není tak vždycky. Jedno a to samé představení může dopadnout úplně hrozně, a někdy výsostně dobře. Divadlo má být jako fenomén „živý organismus“: má být setkáním a proto je tak důležité nepřehlížet co vede k jeho zdárné smysluplnosti. Na straně tvůrců, ale také na straně těch, kteří je organizují.

Záleží ale také samozřejmě na kvalitě představení. Aby bylo takové, že děti zaujme a chtějí s ním být. Ale co je ukazatelem kvality takového představení a jeho smyslu pro děti v MŠ? A kdo a podle čeho bude určovat, v čem byla jeho kvalita? Děti buď mají zážitek, nebo nemají. Buď o tom co viděly přemýšlejí, povídají si, nebo ne. A zase jsme u dospělých – jak těch, kteří divadlo přinášejí, tak těch, kteří je objednávají, platí a vyhodnocují. Případně dále využijí pro svou pedagogickou činnost. Mám představení v MŠ ráda. Někam se ráda vracím a je to milé. Svě malé diváky známe – ti se zas tak od sebe neliší, snad jen ve schopnosti se soustředit nebo být v klidu. Ale dospělí, ti se liší: ve vkusu, ve schopnosti vnímat, jestli je něco prázdné nebo je to o něčem. Liší se v tom co od takového divadélka očekávají. A když se to očekávání sejde - děti, herci i paní učitelky – je paráda v MŠ hrát. Když ne, je lepší cimrmanovský „vichr z hor“; někdy i nenávratně.

Mirka Vydrová

Každý z nás se často setkává s otázkou, co z divadla pro děti a mládež stojí za vidění, které inscenace bychom mohli rodičům, školám nebo kulturním zařízením doporučit. Předkládáme vám již osmadvacátý pokus o odpověď:

INSCENACE PRO DĚTI A MLÁDEŽ DOPORUČENÉ DDD

PODZIM 2019

Neděláme si nárok na úplnost tohoto seznamu a nepovažujeme ho za "konečný". Vydáváme jej jednou ročně, doplňujeme a obměňujeme podle aktuální situace. Víme také, že to je jeden z možných pohledů a nikomu jej nevnučujeme: nabízíme určitou záruku, jejíž kvalitu si může každý sám ověřit a rozhodnout se, zda jí chce nadále věřit či ne. Seznam je kolektivním dílem odborníků sdružených ve Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, kteří inscenace do seznamu navrhují a následně hlasováním doporučují na základě osobního zhlédnutí. Jde o odborníky z celé České republiky, zabývající se tvořivou prací s dětmi z pohledu psychologie, pedagogiky, dramatické výchovy, divadla, jakož i dalších uměleckých disciplín.

Na další spolupráci se těší DDD, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, osDDD@seznam.cz, www.dobredivadlodetem.cz

VĚK INSCENACE

2–4 O BERÁNKOVI, KTERÝ SPADL Z NEBE

Jednoduchý příběh, inspirovaný motivy z obázkové knížky o oblačném beránkovi, který spadl z nebe.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Fred Rodrian, úprava: Vít Peřina a soubor, režie: Michaela Homolová, scénografie: Robert Smolík, hudba: Filip Nemohla Kvartet, hraje M+Ž: 2+2.

Druh loutek: různé, prostor: aréna, interiér. Délka: 25+25 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 102 093, 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

3–9 MŮJ MEDVĚD FLÓRA

Pohrávání si s knížkou Daisy Mrázkové pro všechny, kdo si rádi čtou, představují, vymýšlejí a mají chuť hrát si.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Daisy Mrázková, Luděk Richter, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: panáček, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

3–12 ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

DIVADLO VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor, režie, hudba: V. Marčík, scénografie: R. Štolbová, hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz

3– ČECHY LEŽÍ U MOŘE

Inscenace plná mořské vody a současné poezie pro děti.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor předlohy Radek Malý, inscenace Vít Peřina, Michaela Homolová,

režie: M. Homolová, scénografie: Barbora Jakůbková, hudba: Filip Homola,

hraje M+Ž: 3+1. Druh loutek: manekýn, prostor: hala, interiér. Délka: 40 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 102 093, 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

3– JAK PŘIŠLO JARO

Minipříběh o tom, že nemůžeme přelstít přírodu-

DIVADLO NA KLIKU Liberec

Autor a režie: soubor, scénografie Matěj Vereckei, Věra Motyčková, hrají M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýni, prostor: hala, interiér. Délka: 30 min. A

Spojení: info@motyckovicklika.cz

4–6 JAK SE HLEDAJÍ PRINCEZNY

Maňásková komedie s živými herci a přímými kontakty s dětmi.

BOŘIVOJ Praha

Autor: Milada Mašatová, režie a scénografie: M. Vydrová, hraje M+Ž: 0+3, druh loutek: maňásky, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 120 div. Délka: 45 min. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,
tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

4-7 **TUČŇÁKŮV VÝLET**

Co se přihodí, když se s tučňákem utrhne kra.

KRAB Praha

Autor a režie: Barbara Kocábková, Jana Samková, scénografie a hudba: B. Kocábková, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.: 227 860 381, 604 566 330, e-mail: ba.koc@volny.cz, www.divadlokrab.cz

4-8 **BYL JEDNOU JEDEN**

POLI Hradec Králové

Autor a scénografie: J. Polehňa, režie: J. Polehňa, D. Illich, hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 40 min. A

Spojení: Jiří POLEHŇA, SNP 616, 500 03 Hradec Králové 3,

tel.: 495 544 076, e-mail: polepoli@seznam.cz, www.divadlopoli.wz.cz

4-8 **JAK MEDVĚDI VAŘILI**

Myslíte, že při vaření snídaně se nedá najít kamarád?

KRAB Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: K. Skalická a B. Kocábková,

hraje M+Ž: 0+2, druh loutek: maňásci aj., prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 120 div. Délka: 45 min. A

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.: 603 791 621, e-mail: ba.koc@volny.cz, www.divadlokrab.cz

4-8 **POVÍDEJ, PAŇÁČO**

Dvě pohádky spojené klauniádou.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Jiří Středa a Pavel Polák, úprava: soubor, režie: Jiří Lisý,

scénografie: J. Lisý, Anna Michajlovičová, Marie Baierová, Martina Hrtúsová,

hudba: Bohdana Račanová j.h., Vlastimil Brožek j.h., hraje M+Ž: 2+4.

Druh loutek: marionety, maňásci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž,

tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz, www.riseloutekkromeriz.cz

4-10 **KVAK A ŽBLUŇK**

Příběh o opravdovém přátelství žabáka Kvaka a ropušáka Žbluňka.

BILBO COMPAGNIE Nová Ves pod Pleší

Na motivy známé knihy A. Lobela, režie: Andrej Krob, scénografie Jiří Sopko, hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.

Délka: 50 min. N

Spojení: Jiří BILBO Reidinger, Sylvie KROBOVÁ: 318 581 808, 605 556 689,

tel.: 604 312 821, e-mail: bilbo.reidinger@gmail.com, www.reidinger.cz

4–10 **O ŠEVCI KUBOVI**

Když se Kuba potká s hloupostí ve všech podobách, vrátí se raději k hodné ženě.
MRAK Havlíčkův Brod

Autor: Yvonna Kršková, úprava a režie: Jan Prokeš, scénografie: František Štibor, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér, maxim. prostor: 300 div., 4 židle, základní nasvícení. Délka: 50 min. N
Spojení: Josef MELENA, Nad traťí 446, 580 01 Havlíčkův Brod, tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz, www.uniart.cz

4–10 **OŘÍŠKOVÁ CHALOUPKA**

Docela malá, tichá pohádka o perníkové chaloupce.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: tyčkové, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 30 div., t. podmínky: stůl. Délka: 20 min. N
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Vysokomýtská 1156, 565 01 Choceň, tel.: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4–10 **POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE**

Populární Čapkovo vyprávění o zvířátkách, kteří vše chtěli dělat jako lidi.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Josef Čapek, úprava: Pavel Polák, režie a scénografie: Jiří Lisý, kostýmy: Marie Baierová, Martina Hrtúsová, hudba: Eva Zonová, zvuk: Růžena Rozsypálková, hraje M+Ž: 2+4. Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž, tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz, www.riseloutekkromeriz.cz

4–10 **TÁTA, MÁMA A JÁ**

Podle pohádky O Palečkovi.

BOŘIVOJ Praha

Dle inspirace K. Nováka úprava, režie, scénografie a hudba: Mirka Vydrová, Martin Plešek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn-panenka, prostor: kukátko, hala, komorní interiér. Délka: 45 min. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

4–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

O osudu a jeho naplnění vypráví jedna z našich nejkrásnějších národních pohádek.
KEJKLÍŘ Praha

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie: L. Richter, scénografie: Karel Vostárek, L.Richter, hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

4–10 **ŽABÁK VALENTÝN**

BUCHTY A LOUTKY Praha

Na motivy německé pohádky Burny Bose napsal a režie: Marek Bečka a soubor, hudba: Vít Brukner a soubor, scénografie: Bára Čechová, hraje:

M+Ž: 1+2. Tech. podmínky: 4 x 4 m, max. 80 diváků, 220 V. Délka: 45 min. N
Spojení: Lea MATVIJOVÁ, tel.: 234 651 249, 606 432 501,
e-mail: buchtyaloutky@volny.cz, www.buchtyaloutky.cz

4- **BÍLOBÍLÝ SVĚT**

Montáž-koláž z básní a krátkých próz.

STRÍPEK - SKUPINA ŠAFRÁN Pízeň

Autor: Daniel Heviér, režie: Šárka Chvalová, František Kaska, scénografie:
Helena Šimicová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: plošné, hračky, manekýn,
prostor: kukátko, hala, interiér, maxim. prostor: 50 diváků. Délka: 33 min. A
Spojení: František KASKA, Částkova 14, 301 57 Pízeň, tel.: 732 788 644,
e-mail: frantisek.kaska@krizik.eu, www.divadlostripek.cz

4- **BUDULÍNEK**

Známy příběh tak trochu naruby.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Vít Peřina, režie: Michaela Homolová, scénografie: Robert Smolík,
hudba: Filip Homola, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: marionety, prostor: hala,
interiér. Délka: 45 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 253 611,
e-mail: info@naivnidivadlo.cz, www.naivnidivadlo.cz

4- **DOBRÁ RÁNA**

Několik absurdních povídek pro malé i velké

ČMUKAŘI Turnov

Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová, scénografie: J. Ipser,
hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásek, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 30 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, e-mail: cmukari@tiscalni.cz, www.cmukari.cz

4- **DRAČÍ POHÁDKY**

Tři pohádky o dracích.

ČMUKAŘI Turnov

Autor, režie, scénografie a hudba: Daniela Weissová, Jaroslav Ipser, hraje M+Ž:
1+1. Druh loutek: marioneta, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, e-mail: cmukari@tiscalni.cz, www.cmukari.cz

4- **HLUBOKO V LESE**

Perníková chaloupka coby divadlo-automat.

TATE IYUMNI Praha

Autor: bratři Grimmovi, Božena Němcová, úprava: Pavel Richta, Nikola
Orozovič, Vladimír Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie a hudba:
V. Veselý, hraje M+Ž: 3+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko,
hala, interiér. Délka: 25 min. A

Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhw1@volny.cz, www.tateiyumni.cz

- 4- **HRNEČKU, VAŘI**
Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků a starých českých pohádek.
KEJKLÍŘ Praha
Lidové pohádky upravil, režie, scénografie, hudba: Luděk Richter, hraje M+Ž:
1+0. Druh loutek: totemové, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz
- 4- **KAŠPÁREK CHODÍ PĚŠKY**
Tradiční hrdina v netradiční pohádce
ČMUKAŘI Turnov
Autor a režie: soubor, scénografie: Jaroslav Ipser, Romana Zemenová,
hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásek, javajka, marioneta, prostor: hala,
interiér i exteriér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, e-mail: cmukari@tiscali.cz, www.cmukari.cz
- 4- **KAŠPÁREK S HONZOU V ZAKLETÉM HRADE**
Jak Kašpárek s Honzou zažijí cestou za pokladem dobrodružství a zjistí, že
přátelství má větší cenu než všechny poklady.
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Autor: Bohumil Schweigstill, Vladimír Pech, režie: Jiří a Alena Fialovi, Vladimír
Pech, Václav Korda, scénografie: Kateřina Pechová, hraje M+Ž: 3+1.
Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.: 607 910 127,
e-mail: kasperek@vboude.com, www.vboude.com
- 4- **KOZÍ POHÁDKA**
Tradiční pohádka v netradičním hávu.
ŽENSKÝ AMATÉRSKÝ SPOLEK Homole
Autor: Lenka Fuxová dle lidové pohádky, úprava a režie: Stanislava Kočvarová,
scénografie: Studio ŽAS, hraje M+Ž: 0+5. Druh loutek: maňásky,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Irena ZLÁMALÍKOVÁ - ŽAS, 370 01 Nové Homole 65, mobil: 776 230 590,
e-mail: izlamalikova@seznam.cz, divadlo.zas@centrum.cz, www.divadlo-zas.cz
- 4- **MALÁ INDIÁNSKÁ POHÁDKA**
Pohádka o tom, kde se vzalo na obloze Slunce a proč ho doprovází právě Měsíc.
MAMINY Jaroměř
Autor a režie Jana Dvořáčková, scénografie: J. a Jiří Dvořáčkovi,
hudba: J. Dvořáček, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: marionety na tyčce, prostor:
kukátko, hala, interiér. Délka 20 min. A
Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, Pionýrská 711, 551 01 Jaroměř, tel.: 608 283 915,
tel. zam.: 491 813 738, e-mail: j-dvorackova@seznam.cz, www.ld-maminy.svet-stranek.cz
- 4- **MALÝ ČLOVĚK JMÉNEM NGALI**
Příběhy o zvířatech s lidskými vlastnostmi, příběhy lidí, co zapomněli na
moudrost zvířat.

DIVADELNÍ SPOLEK SCÉNA Kralupy

Autor: O. D. West, Pavlína Maloy Řezáčová a Magdalena Čechlovská, režie: P. M. Řezáčová a soubor, scénografie: K. K. Špičková, Eva Víšková, hudba: K. K. Špičková hraje M+Ž: 0+4. Prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, druhy loutek: manekýn. Délka: 45 min. A
Spojení: www.kralupy.cz/scena

4- **MARINGOTKA**

Co se stane, když cirkus nepřijede.

BILBO COMPAGNIE Nová Ves pod Pleší

Scénář, režie: J. B. Reidinger, scénografie: Jiří Zajáček, hudba: S. Krobová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marionety na drátě, prostor kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 100 div. N

Spojení: Jiří BILBO Reidinger, Sylvie KROBOVÁ: 318 581 808, 605 556 689, 604 312 821, bilbo.reidinger@gmail.com, www.reidinger.cz

4- **MEDVĚDÍ PRINC**

Přijďte a odhalte spolu s agenty FÚPOPP úplně novou pohádku.

DAMÚZA Praha

Autor: soubor, režie: Katarína Vrbová, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: mapety, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 40 min. N

Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65 Praha 1, tel.: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, www.damuza.cz

4- **MOMOTARÓ**

Tradiční japonská pohádka v loutkové inscenaci beze slov a s živou hudbou.

DAMÚZA Praha

Autor: japonská lidová pohádka, režie a scénografie: Vendula Bělochová,

hudba: Eliáš Jeřábek, hraje M+Ž: 2+1. Druh loutek: manekýn,

prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 35 min. N

Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65 Praha 1, tel.: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, www.damuza.cz

4- **NO, TO DÁ ROZUM...**

Kašpárek s Honzou, se chystají na další dobrodružství a za pomoci Větrné babky.

LOUTKOVÉ DIVADLO V BOUDĚ Plzeň

Autor a režie: Vladimír Pech, scénografie: Kateřina Pechová, hraje M+Ž: 4+2.

Druh loutek: marionety na nitích, prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.: 607 910 127, kasperek@vboude.com, www.vboude.com

4- **O PRAČLOVÍČKOVI**

Báječný výlet do pravěku.

TRAMTÁRIE Olomouc

Autor a režie: Vladislav Kracík, dramaturgie Lenka Jorňíčková, scénografie: Mar

kéta Rosendorfová, hraje M+Ž: 2+1, prostor: kukátko, interiér. Délka: 60 min. A

Spojení: Petra NĚMEČKOVÁ, Hynaisova 11, 772 00 Olomouc, tel.: 777 703 946, e-mail: info@divadlotramtarie.cz, www.divadlotramtarie.cz

- 4– **PIŠKANDERDULÁ aneb JOSEFE**
Poetická procházka možnostmi loutkového divadla.
VĚRA A FRANTIŠEK VÍTKOVI Hradec Králové
Autoři a režie: V. a F.Vítkovi, scénografie: F. Vítek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: různé, prostor: amfiteátr, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 90 min. N
Spojení: Věra a František VÍTKOVI, Karla Tomana 43, 500 00 Hradec Králové, tel. domů: 495 514 140
- 4– **PLETENÉ POHÁDKY**
Pohádka z vlny
ČMUKAŘI Turnov
Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová, scénografie: J. Ipser.
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, e-mail: cmukari@tiscali.cz, www.cmukari.cz
- 4– **POKOJ VÁM**
Docela malá loutková stínohra o narození Ježíše Krista.
HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň
Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+1.
Stínové loutky, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 10 div. Délka: 20 min. N
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Vysokomýtská 1156, 565 01 Choceň, tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 4– **PŘÍBĚHY MALÉ LUPITINY G.**
Veselá loutková výprava do Mexika za tamní barevnou oslavou Dušiček.
LOUTKY BEZ HRANIC Praha
Autor a režie: Dora Bouzková, scénografie: Magdalena Koděrová, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér, exteriér. N
Spojení: Dora BOUZKOVÁ, V Pachmance 500, 164 00 Praha 619, tel.: 775 785 917, 777 636 225, 220 961 051, e-mail: ahoj@lbh.cz, www.lbh.cz
- 4– **PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA**
Klasická česká pohádka, kde dobro vítězí nad zlem a láska nad nenávisť.
OPAL Opava
Autor: dle K. J. Erbena M. Halámková, režie: Miroslava Halámková, scénografie: soubor, Zuzana a Jan Bittnerovi, Pavla Raabová, Milan Lamla, hudba: František Lichovník, hraje M+Ž: 3+5. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Miroslava HALÁMKOVÁ, Stratilova 2, 746 01 Opava, tel. domů: 553 627 966, tel.zam.: 553 623 072, e-mail: zsoldrisov@seznam.cz
- 4– **RYTÍŘ BRUMLA A MALIČKÁ VÍLA**
O jednom neobyčejném rytíři a o jedné docela maličké víle.
MAMINY Jaroměř
Autor: Jana Dvořáčková, Zdeněk Zdražil, režie: J. Dvořáčková, scénografie: J. Dvořáčková, Pavel Brouk, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 25 min. A
Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, tel.: 608 283 915, e-mail: j-dvorackova@seznam.cz

- 4- **SEDM JEDNOU RANOU**
Jak krejčík zabil jednou ranou sedm...
AKAFUŇKY Praha
Autor: bratři Grimmové, úprava, režie, loutky: soubor, scénografie: Petr Bouška, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: maňásci, prostor: hala, interiér. Délka: 20 min. A
Spojení: Matěj ČÍŽKOVSKÝ, Na Slupi 1483/14, 128 00 Praha 2, tel.: 776 464 144, tel.domů: 222 363 929, e-mail: MatejCizkovsky@seznam.cz
- 4- **TAŠKAŘICE DO PĚTICE S LIŠKOU**
Pět pohádek o liškách.
BUBLANINA Vsetín
Autor, režie a scénografie: Kateřina Davidová, hraje M+Ž: 0+2, druh loutek: maňásek, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 35 min., A
Spojení: Kateřina DAVIDOVÁ, tel.: 604 640 501, e-mail: katkabubu@seznam.cz
- 4- **TRAKAŘ**
Tři téměř anekdotické příběhy z celé Evropy.
TRAKAŘ Praha
Autor, režie: Vl. Tausinger, Ant. Novotný, Karel Vostárek, scénografie: K. Vostárek, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: předměty, prostor: exteriér, amfiteátr. Délka: 20 min. N
Spojení: Vladimír TAUSINGER, Hvozdíkova 2577/7, 106 00 Praha 10, tel.: 777 326 599, e-mail: taus.v@email.cz, www.divadlonakolecku.cz
- 4- **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**
Klasická pohádka o Plaváčkovi.
OPAL Opava
Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Luděk Richter, Věra Jiříčková, režie: Miroslava Halámková, scénografie: Zuzana Čadová, Jan Bittner a soubor, hudba: František Lichovník, hraje M+Ž: 3+4. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, interiér. Délka 45 min. A
Spojení: Miroslava HALÁMKOVÁ, Stratilova 2, 746 01 Opava, tel. domů: 553 627 966, tel.zam.: 553 623 072, e-mail: zsoldrisov@seznam.cz
- 4- **VÝLET**
Výtvarné divadlo beze slov pro jednoho diváka.
HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň
Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: papírové plošné, prostor: hala, interiér, maxim. prostor: 1 divák. Délka: 5 min. A
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Vysokomýtská 1156, 565 01 Choceň, tel.domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 4- **Z TAJNÉHO DENÍKU SMOLÍČKA PÉ**
Svět je gramofonová deska a otázkou je, do jaké dráhy se jehla zarazí.
DAMÚZA Praha
Autor: soubor, režie: Jakub Vašíček, scénografie: Kamil Bělohávek, Tereza Vašíčková, hraje M+Ž: 2+1. Prostor: kukátko, hala, interiér, exteriér. Délka: 40 min. N
Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65 Praha 1, tel.: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, www.damuza.cz

5–10 **KEJKLÍŘ**

Z části veselá pohádka ze života na motivy bratří Grimmů v provedení jediného herce a desítek postav.

KEJKLÍŘ Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňás-ci, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

5–10 **PIRÁTSKÁ POHÁDKA**

Výpravný dobrodružný příběh o lásce a přátelství.

MRAK Havlíčkův Brod

Autor: Jan Prokeš, Yvonna Kršková, režie: Jan Prokeš, scénografie:

Luboš Sobotka, Jana Melenová, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: tyčové, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,

tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz, www.uniart.cz

5–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

Bylo - nebylo, stalo se - nestalo?!?

SPOJÁČEK Liberec

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Rudolf Krause a soubor, režie: R. Krause,

J. Polanská, scénografie: J. Krauseová, M. Kolářová, hudba: K. Siková, hraje

M+Ž: 1+3. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel. domů: 482 412 115,

607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz, www.spojacek.cz

5–12 **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA**

Světově známá pohádka s dvěma herci, mnoha loutkami a točnou.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Hans Christian Andersen, úprava, režie a scénografie: L. Richter,

hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: voděné zezadu,

prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, www.kejklir.cz

5– **AUCASSIN A NICOLETTA**

Loutková rytířská komedie. Kdo neviděl, nežil!

LOKVAR Praha

Na motivy středověké francouzské legendy, režie: Michaela Homolová,

scénografie: Barbora Hubená, hudba: Milan Potoček, hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér. Délka: 60 min. N

Spojení: tel.: 776 029 249, e-mail: lokvar@lokvar.cz, www.lokvar.cz

5– **GRÓNSKÁ PÍSNÍČKA**

Jak se mají Eskymáci.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor a hudba: Jaromír Nohavica, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž:

0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, interiér, maxim. 1 div. Délka: 3 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Vysokomýtská 1156, 565 01 Choceň,
tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

- 5– **JAK JSEM SE ZTRATIL aneb MALÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA**
Příběh z dětství pro malé i velké, s živou kapelou.
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Ludvík Aškenázy, Jan Borna, režie: J. Borna, scénografie:
Marek Zákostelecký, Zuzana Krejzková, hudba: Milan Potoček, Jan Vondráček,
hraje M+Ž: 9+3, prostor: kukátko, interiér. Délka: 105 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 807, www.divadlodlouhe.cz
- 5– **JAK SI HRAJÍ TATÍNKOVÉ**
Pohádka uprostřed dílny.
DRAK Hradec Králové
Autor: Josef Krofta a kolektiv, režie: Jos. Krofta, scénografie: Marek Zákostelecký,
hudba: Jiří Vyšehlid, hraje M+Ž: 5+0. Druh loutek: manekýni, předměty,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. S
Spojení: DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové, tel.: 495 514 721,
495 515 543, e-mail: divadlo.drak@volny.cz, www.draktheatre.cz
- 5– **O KOBLÍŽCÍCH**
Klasická pohádka O Koblížkovi a dvě variace na ni.
STŘÍPEK Plzeň
Autor a hudba: F. Kaska, režie a scénografie: soubor, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek:
improvizovaní manekýni a plošné, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 30 min. A
Spojení: František KASKA, Částkova 14, 301 57 Plzeň, tel.: 732 788 644,
e-mail: frantisek.kaska@krizik.eu, www.divadlostripek.cz
- 5– **O NIRDHANATOVÍ**
Indická lidová pohádka.
ToTeM, o. s. Umění mění, Mračov 13, Blatná
Autor: Indická lidová, úprava: Tereza Machková, režie: soubor, scénografie: Tomáš Ma-
chek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér. Délka: 30 min. N
Spojení: o. s. Umění mění, Mračov 13, 388 01 Blatná, tel.: 383 491 058,
731 804 023, 722 408 066, e-mail: o.s.u.m.@centrum.cz
- 5– **POSLEDNÍ TRIK GEORGESE MÉLIESE**
Inspirováno pozoruhodným životním příběhem a dílem průkopníka kinematografie.
DRAK Hradec Králové
Autor a režie: Jiří Havelka, dramaturgie Dominika Špalková, scénografie: Marek Zák-
ostelecký, hudba: DVA, hraje M+Ž: 4+1. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 50min. S
Spojení: DIVADLO DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové 2, tel.:
495 514 721, 495 515 543, e-mail: bilkova@draktheatre.cz, www.draktheatre.cz
- 5– **PRINC(?)!**
Loutková pohádka o rozmazleném princí, kterého unese drak.
BUBU Vsetín

Autor, scénografie a hudba: soubor, režie Barbora Dohnálková, hrají M+Ž: 2+2.
Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 15 min. Am
Spojení: Barbora DOHNÁLKOVÁ, 756 24 Oznice 44, bubu.klub@seznam.cz

5– **VÁNOČNÍ LOUTKOVÁ HRA**

Vánoční hříčka

BOŘIVOJ Praha

Autor: z lidových textů soubor, režie a scénografie: Mirka Vydrová, Jitka Tichá,
hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: různé, prostor: hala, kukátko, interiér. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.: 732 957 373,
e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

6–10 **ZAKLETÁ PRINCEZNA**

Co všechno se může kolem mlýna semlít.

STUDNA Hosín

Autor a režie: Alena Kašparová, scénografie: Irena Kašparová, Helena
Štouračová, Petr Sláma, hudba: Pepíno Kašpar, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek:
marionety, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N
Spojení: Pepíno KAŠPAR, Hosín 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.: 777 166 655, email: pepino@divadlo-studna.cz, www.divadlo-studna.cz

6– **BAJAJA**

Hledá se hrdina, značka: spěchá! Tři draci, dva herci, jeden muzikant, loutky
a jedna otočná scéna.

DAMÚZA Praha

Autor: Božena Němcová, úprava a režie Filip Jevič, scénografie: Kamil
Bělohlávek, hudba: Marek Bělohlávek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn,
prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 50 min. N
Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65 Praha 1,
tel.: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, www.damuza.cz

6– **LÁRK ÍČÍČOK**

Jen docela maličko hororové pohádky z knihy Kočičí král.

ČMUKAŘI Turnov

Autor: Pavel Šrut, úprava a režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová, scénografie
a hudba: J. Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásci, herci, prostor: kukát-
ko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467,
mobil: 737 952 525, e-mail: cmukari@tiscalic.cz, www.cmukari.cz

6– **MALÝ, HUBENÝ A JEDNOOKÝ**

Veselý příběh o hledání ženicha.

VOZICHET - RUDA HANCVENCL

Autor, režie a hudba Rudolf Hancvencl, scénografie: Ivana Hancvenclová, hraje
M+Ž: 1+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 25 min. A
Spojení: www.rudahancvenccl.cz

- 6– **TŘI SILÁCI NA SILNICI**
Pohádková komedie o tom, že síla není vše a že táhnout za jeden provaz se vyplatí.
ALFA Plzeň
Autor: Vítek Peřina, režie: Tomáš Dvořák, scénografie: Ivan Nesveda, hudba Petr Vydarený, hraje M+Ž: 6+3. Prostor: kukátko, interiér, druh loutek: marionety na drátě. Délka: 50 min. S
Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň, tel.: 377 188 211, info@divadloalfa.cz, www.divadloalfa.cz
- 6– **UŽ JE ČAS, BRATŘE?**
O boji statečného acylpyrínka Cyrdy se zákeřnou chřipkou.
TANEČNÍ STUDIO LIGHT Praha
Autor: Ladislav Smoljak, Lenka Tretiagová, režie a scénografie: L. Tretiagová, hudba: Ondřej Galuška, hraje M+Ž: 7+8. Prostor: hala, kukátko, interiér. Ad
Spojení: Lenka TRETIAGOVÁ, Fr. Šrámka 18, 150 00 Praha 5: 728 700 490, e-mail: info@tanecnistudiolight.cz, www.tanecnistudiolight.cz
- 6– **ZA KAŽDÝM ROHEM JESKYŇKA**
O Smolíčkovi, Karkulce, Jeníčkovi a Mařence - tedy vlastně o všech dohromady.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: D. Weissová, R. Zemenová, režie a hudba: soubor, scénografie: J. Ipser a soubor, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min., A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467, mobil: 737 952 525, e-mail: cmukari@tiscalic.cz, www.cmukari.cz
- 7–10 **O KOUZELNÉ KULIČCE aneb JAK VOJTA K ŠIKOVNOSTI PŘIŠEL**
Příběh o tom jak nouze naučí člověka žonglovat.
KEJKLÍŘSKÉ DIVADLO České Budějovice
Autor a režie: Josef Brůček, scénografie: Silárd Boráros, hudba: Jan Brůček a Vojta Vrtek, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: manekýni, prostor: kukátko, poloaréna, interiér i exteriér, max. 300 div., prostor: 6x5 m, výška 3,5 m. Délka: 55 min. N
Spojení: Pavel ŠMÍD, 373 41 Hosín 182, tel.: 608 860 885, e-mail: info@teatr.cz
- 7– **BRUNCVÍK A LEV**
Příběh hrdinství a lásky.
MINOR Praha
Autor: Alois Jirásek, úprava a režie: Jan Jirků, scénografie: Robert Smolík, hudba: Dalibor Mucha, Tomáš Vychytil, hraje M+Ž: 4+2. Druh loutek: stolní, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 55 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702, www.minor.cz
- 7– **DEIDRE**
Na motivy keltské báje.
RADOST Strakonice
Autor, režie a hudba: Jakub Jílek, scénografie: Dagmar Zubriková a J. Jílek, hraje M+Ž: 4+2. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér. Délka: 30 min. A
Spojení: www.isradost.cz

- 7– **KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA**
Fotbalové představení pro celou rodinu.
MINOR Praha
Autor: Eduard Bass, úprava: Ivan Arsenjev, Petr Forman, Veronika Švábová,
režie: Petr Forman, scénografie: Matěj Forman, Ondřej Mašek, Jakub Zich,
Petra Foldflamová Štětínová, hudba: Jarda Traband Svoboda, hraje M+Ž:
21+13. Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér. Délka: 135 min. S
Spojení: Minor, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702, www.minor.cz
- 7– **O LÍNÉ BABIČCE**
Návod na to, jak se nebát (plnit si své sny) a užívat si (života!)
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Alena Kastnerová, úprava: Jan Borna, režie: J. Borna, Miroslav Hanuš,
scénografie: Jaroslav Milfajť, Hana Fischerová, hudba: Milan Potoček,
hraje M+Ž: 10+6. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 120 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz
- 7– **OŠKLVÁ PRINCEZNA**
O tom, podle čeho si princezny vybírají své prince a princové své princezny,
a o tom, jestli je opravdová krása vidět.
LOUTKOVÉ DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Autor a režie: Zbyněk Doležal, scénografie: Michal Havlík, hraji M+Ž: 3+2.
Druh loutek: totémové, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: viz www.vboude.com
- 8– **D + Š + B 2019**
Dlouhý, Široký a Bystrozraký dnes? Jsme s tebou odjakživa.
RÁMUS Plzeň
Na motivy K. J. Erbena upravila Zdena Vašíčková a soubor, režie: Z. Vašíčko-
vá, hudba: Jarmila Parčiová, hraje M+Ž: 2+5. Druh loutek: manekýn, stínohra,
předměty, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: www.facebook.com/ramusplzen/, frouzovaj@seznam.cz
- 8– **HVĚZDNÉ DÁLKY aneb GALAKTICKÁ ROZTRŽKA čili KTERAK IMPÉRIUM
ÚDER NEVRÁTILO**
Fanoušek z Jablonce se snaží představit Star Wars veršovanou divadelní podívanou.
VOZICHET Jablonec nad Nisou
Autor a hudba: Rudolf Hancvencl, režie: Jiřina Polanská a spol., scénografie:
Ivana Hancvenclová, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: marionety na drátě,
prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 35 min. A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou,
tel.domů: 483 714 013, mobil: 606 326 823, e-mail: j.polanska@email.cz
- 8– **MASKA**
Příběh o muži, kterého dobré skutky zkrásnily. Z tradic čínského lidového divadla.
SPOJÁČEK Liberec
Čínská lidová pohádka, úprava: Kristýna Siková, Mirka Kolářova, Jana Krauseová,

scénografie: Zuzana Jelínková, M. Sýkorová, M. Krause, hudba: Marek Pavlíček, hrají M+Ž: 3+2. Druh loutek: javajky a stínohra, prostor: hala, interiér. Délka 25 min. A Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel. domů: 482 412 115, 607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz, divadlo@spojacek.cz, www.spojacek.cz

8– **MEDVÍDEK PŮ NEBO TAK NĚJAK**

Oblíbení zvířecí hrdinové láček, prasátko a medvídek Pů.

ČMUKAŘI Turnov

Autor: A. A. Milne, úprava, režie, hudba: soubor, scénografie: J. Ipser, R. Zemenová, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 m. A Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467, mobil: 737 952 525, e-mail: cmukari@tiscalni.cz, www.cmukari.cz

8– **SÁVITŘÍ**

Loutková stínohra o lásce a síle, překonávající zlý osud.

DIVADLO LÍŠEŇ Brno

Na motivy staroindické báje autor a režie: P. Dombrovská, scénografie: Jana Francová, Eva Krásenská, Martin Ondruš, hudba: L. Vémola, hrají M+Ž: 1+1. Prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, jeviště 4x4x2,5 m, úplná tma, ticho. S Spojení: Divadlo Líšeň z. s., Obecká 13, 628 00 Brno. Pavla Dombrovská: 602 734 447, pavla@divadlolisen.cz, Luděk Vémola: 723 723 300

8– **STOLEČKU, PROSTŘI SE!**

Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků a starých českých pohádek. KEJKLÍŘ Praha

Lidové pohádky upravil, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+0.

Druh loutek: totémové, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka 45 min., N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz, www.kejklir.cz

8– **ŠKOLA MALÉHO STROMU**

Nahlédnutí do duše malého indiána.

CYLINDR Praha

Autor: F. Carter, úprava a režie: Iveta Dušková, hudba: Pjér La 'Šéz, hraje M+Ž: 0+2. Prostor: kukátko, hala, interiér, tech. podmínky: min. 4x4 m. Délka: 85 min., N Spojení: Iveta DUŠKOVÁ, e-mail: divadlocylindr@seznam.cz, www.divadelnisouborocylindr.cz

9–16 **RYTÍŘ**

O rytířské cti, o lidské svobodě a taky trochu o lásce - inscenace s krátkými dílnami pro diváky.

BOŘIVOJ Praha

Podle Prokopa Chocholouška upravili, režie: Lukáš Horáček, Mirka Vydrová, Martin Plešek, Gabriela Švecová, scénografie: M. Vydrová, H. Hrubec, M. Plešek, L. Horáček, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: plošné, prostor: ulice 7x14 m, interiér, v tišším prostředí i venku, max. 60 diváků. Délka: 90 min. N Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz, www.divadloborivoj.cz

- 9– **ROBINSON CRUSOE**
Jeden herec a spousta hrdinů v dobrodružném příběhu
DIVADLO VÍTI MARČÍKA Hosín
Dle Daniela Defoa upravil, režie, scénografie a hudba: V. Marčík, hraje M+Ž: 1+0.
Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N
Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou,
tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz
- 9– **TŘI MUŠKETÝŘI**
Maňásková groteska podle stejnojmenného románu Alexandra Dumase.
ALFA Plzeň
Autor: Alexandr Dumas, úprava: Tomáš Dvořák, Ivan Nesveda, Pavel Vašíček,
režie: T. Dvořák, scénografie: I. Nesveda, hudba: M. Vaniša, texty písní: Blanka Jo-
sephová-Luňáková, hraje M+Ž: 5+1. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala,
interiér, maxim. prostor: 100 div., tech. podmínky: 5x5x5 m. Délka: 55 min. S
Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň,
tel.: 377 188 211, e-mail: info@divadloalfa.cz, www.divadloalfa.cz
- 10– **FAUST**
I divadlo je plné faustovské touhy dokázat nemožné.
BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá
Autor (dle textů kočovných loutkářů), režie a scénografie: Tomáš Hájek,
hudba: Ferenc Liszt, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: transparentní plošné promí-
tané meotarem, prostor: hala, interiér, tech. podmínky: zatmění, el. proud.
Délka: 25 min. A
Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277, e-mail: hajecek@seznam.cz
- 10– **KDYBY SE ZTRATILI...**
Obrazy, hudba, poezie vyprávějící o koloběhu života běhu. Inspirováno obrazy
Jindry Pevného.
MÍZOU DO DŘEVA Hradec Králové
Autor, hudba: Pavla Šefrnová Bútorová, režie: soubor, scénografie: Jindra Pevný,
hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: plošné, obrazy, prostor: kukátko, hala, interiér. Dél-
ka: 20 min. A
Spojení: pavla.sefrnova@seznam.cz
- 10– **KRVAVÉ KOLENO**
Loutkový horůrek inspirovaný známou dětskou hrou.
TATE IYUMNI Praha
Autor a režie: soubor, hraje M+Ž: 6+1. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko,
interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jakub VEVERKA, tel.: 723 182 012, kubajsv@volny.cz, www.tateiyumni.cz
- 10– **NEVERENDING**
O lásce v různých podobách.
TATE IYUMNI Praha
Autor: Pavel Richta, Nikola Orozovič, Zuzana Auská a soubor, režie,
scénografie: soubor, hudba: Zuzana Auská, Vladimír Veselý, hraje M+Ž: 2+0.

Druh loutek: manekýn, prostor: hala, interiér. Délka: 15 min. A
Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhv1@volny.cz, www.tateyumni.cz

10– **POSTÝLKA**

Krátká sonda do nejkrásnějšího období v životě ženy.

KUFR A KOHOUT Štramberk

Autor, režie: Barbora Hubáčková, foto: Jana Fusková, hraje M+Ž: 0+1. Prostor: hala, interiér. Délka: 10 min. A

Spojení: barue@seznam.cz

10– **VLNA**

Čekání na pořádnou vlnu.

TATE IYUMNI Praha

Autor: A. Kubita, P. Richta, N. Orozovič, J. Veverka, V. Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie: soubor, hudba: A. Kubita, hudbu hraje: P. Vávra, Z. Boháč, V. a Z. Veselí, hraje M+Ž: 7+1.

Druh loutek: marionety a jiné, prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 40 min. A

Spojení: Jakub VEVERKA: 723 182 012, kubajsv@volny.cz, www.tateyumni.cz

10– **VOX POPULI**

Oslava hrdinství aneb NÁROD TOBĚ!

RÁMUS Plzeň

Autor a režie: Z. Vašíčková a soubor, scénografie: soubor, hrají M+Ž: 3+5.

Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Zdena VAŠÍČKOVÁ, Bendova 26, 301 27 Plzeň, tel.: 605 018 820, frouzovaj@seznam.cz, www.facebook.com/ramusplzen/?ref=bookmarks

10– **ZMATEK NAD ZMATEK**

Že by Jules Vernes podceňoval inženýry?

BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá

Autor: Jules Verne, úprava, režie, scénografie: Tomáš Hájek, hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: plošné-stínové, prostor: hala, interiér. Délka: 30 min. A

Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277, hajecek@seznam.cz

12– **...A BOLELO NEBE**

Příběhy židovských dětí.

DISMANŮV ROZHLASOVÝ DĚTSKÝ SOUBOR, ČRo, Praha 2

Autor: Dagmar Hilarová, Chava Pressburger, úprava a režie: Jana Franková, hudba: Jakub Sejkora, hraje M+Ž: 9+9, prostor: hala, interiér. Ad

Spojení: Jana FRANKOVÁ-DOLEŽALOVÁ, e-mail: jana_frankova@volny.cz, www.rozhlas.cz/drds/portal

12– **STŘEDOVĚKÁ MYSTÉRIA**

Čtyři mystéria v tradici lidových středověkých frašek a moralií.

DIVADLO VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor: Dario Fo, režie: V. Marčík, hraje M+Ž: 1+0. Prostor: hala, interiér i exteriér. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz, www.vitamarcik.cz

- 12– **V JEDNOM LESE, V JEDNOM DOMKU**
Pásmo drsných pohádek pro potenciální rodiče a jejich eventuelní děti.
VOZICHET Jablonec nad Nisou
Autor, hudba: Ruda Hancvencl, režie: soubor, scénografie: I. Hancvenclová, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: marioneta, prostor: kukátko, interiér, exteriér. Délka: 30 min. A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou, tel.: 606 326 823, tel.domů: 483 714 013, e-mail: j.polanska@email.cz
- 13– **NEPŘÍTEL LIDU**
Inscenace v pravdě o pravdě.
VTAHU Brno
Autor: Henrik Ibsen, překlad: František Fröhlich, úprava: Petr David, Marie Bravencová, scénografie: Kateřina Kábová, hudba: Martin Modrý, hraje M+Ž: 5+3. Prostor: aréna, interiér. Délka: 50 min. A
Spojení: www.facebook.com/dsvtahu/
- 14– **HOTEL**
Ne vždy je nové lepší než staré.
C Svitavy
Autor: Matěj a Karel Šefrnovi, režie, scénografie a hudba: K. Šefrna, hraje M+Ž: 6+2. Druh loutek: hole. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A
Spojení: Karel ŠEFRNA, Nádražní 10, 568 02 Svitavy, jeronymo.g@kultura
- 14– **ROK PANA GOLUŽI**
Jemně punková balada o manipulaci.
BAZILISK Praha
Autor a režie: Maria Bláhová, scénografie a hudba: soubor, hraje M+Ž: 3+4. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: rodinablahovych@centrum.cz
- 14– **SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH**
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Jess Borgeson, Adam Long, Daniel Singer, překlad: Jiří Josek, režie: Jan Borna a kol., scénografie: Jaroslav Milfajt, hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 120 min., S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz, www.divadlovdlouhe.cz
- 14– **ŠŤASTNÝ PRINC**
O zlaté svázanosti, křídlech, a skutečných pokladech.
MajTo, ZUŠ Petra Ebena Žamberk
Autor: Oscar Wilde, K. Šefrna, režie, scénografie: O. Strnadová, hudba: K. Šefrna, hraje M+Ž: 1+2. Prostor: kukátko, interiér. Druh loutek: předměty. Délka: 25 min. A
Spojení: Olga STRNADOVÁ, 28. října 792, 564 01 Žamberk, pao.ptackova@seznam.cz
- 15– **A LIDÉ ŽIJÍ. ABDUL**
Příběhy o hrdosti, důstojnosti a nepochopitelné liskosti.
TEĎ, NÁDECH A LETĚ Pardubice

Autor, režie: David Zelinka, scénografie: soubor, fotografie: Štěpán Černoušek, hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, interiér. Délka: 75 min. A
Spojení: tednadechalet.webnode.cz

15– **FE-ÉRIE O Kladně**

Urbanisticko-sociálně-politologická a navíc edukativní inscenace.
V.A.D. Kladno

Autor: Kazimír Lupinec a soubor, režie a scénografie: soubor, hudba: The Beatles, hraje M+Ž: 5+3, prostor: kukátko, interiér. Délka: 70 min. A
Spojení: Jan ČERVENÝ, nám. 9. května 975, 273 09 Kladno,
tel.: 777 663 339, e-mail: kazimir1@seznam.cz, www.divadlo-vad.cz

15– **PUTIN LYŽUJE**

Jevištní montáž o směřování Ruska k totalitě.
DIVADLO LÍŠEŇ Brno

Autor: na motivy Anny Politkovské, úprava a režie: Pavla Dombrovská, scénografie: Marie Bumbálková, Matěj Sýkora, Lenka Jabůrková, hudba: Tomáš Snítíl, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: různé, prostor: hala - stan. Délka: 45 min N
Spojení: Pavla DOMBROVSKÁ, Obecká 13, 628 00 Brno,
tel.: 544 211 130, e-mail: divadlolisen@post.cz, www.divadlolisen.cz

15– **S ÚSMĚVEM NEPILOTA**

Komponovaný večer vědeckých pojednání, originálních písní a obskurní poezie.
KOČOVNÉ DIVADLO AD HOC

Autor a režie: Jan Duchek, hudba: Lukáš Habanec, hraje M+Ž: 6+5.
Prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 70 min. A
Spojení: Jan DUCHEK, tel.: 602 503 307, e-mail: janduchek@centrum.cz,
www.divadloadhoc.cz

15– **UPOKOJENKYŇ**

Komedie z prostředí domova pro seniory.
V.A.D. Kladno

Autor: Lupinec & Co., režie: soubor, hraje M+Ž: 6+5. Prostor: kukátko, interiér.
Délka: 85 min. A
Spojení: Jan ČERVENÝ, nám. 9. května 975, 273 09 Kladno, www.divadlo-vad.cz

15– **UŽ BRZY DOZPÍVÁM**

Nekorektní autorská inscenace o době dospívání.
ZDividla, ZUŠ E. Runda Slezská Ostrava

Autor a scénografie: Tereza Agelová, Eliška Fejková, Dominika Fucsíková, režie: T. Agelová, hraje M+Ž: 0+2. Prostor: hala, interiér. A
Spojení: Alexandr RYCHECKÝ, Živičná 2842/7, 702 00 Moravská Ostrava,
sasa.ostrava@seznam.cz, www.zusslezskaostrava.cz

- A amatérský soubor
Am amatérský soubor mladých
Ad dětský amatérský soubor
N nezávislá skupina
S statutární divadlo

MIDIRECENZE

ČINOHERNÍ STUDIO Ústí nad Labem: Čarodějův učeň (autor: Otfried Preussler, Jan Holec, Dagmar Haladová, režie: J. Holec)

Scéna je uzavřená velkými zalomenými vraty, před nimiž dva „chlapci“ prozpěvují vánoční koledy, aby si vyžebrali od kolemjdoucích něco k snědku. Když se jeden z nich - Krabat - nakonec odhodlá raději vydat do začarovaného mlýna, vrata se otevřou a v příšeří vidíme jeho interiér: velkou pojízdnou trubkovou konstrukci, menší rovněž pojízdný praktikábl a pár železných tyčí, s nimiž jedna herečka a deset herců dokáže vytvořit tísnivou, temně magickou a zároveň dynamickou atmosféru děje.

Inscenátoři ji vytvářejí pomocí obrazů, které nekopírují skutečnost, ale na základě relevantních pohybových a zvukových znaků, ve stylizovaných pohybech, mnohdy bez přímého tělesného kontaktu budují umělou skutečnost divadelní a v přesné temporytmické i prostorové stavbě vedou příběh o síle moci a zla, nad nimiž vítězí síla lidství, pramenící z lásky. Je to inscenace tvrdá i něžná. Pohádky zpravidla jasně črtají archetypální protiklady dobra a zla. Čarodějův učeň je v tomto pohádkou atypickou: plnokrevnou, vnitřně protikladnou, blížící se spíše mýtu.

Největší hodnotou je poctivost, s níž je vytvořena a naplno odehrána inscenace pro děti od deseti let, která udrží v napětí i dospělé diváky. (LR)

DĚVČÁTKO A SLEČNY, ZUŠ Jaroměř: Modrovous (dle Charlese Parraulta Kateřina Prášilová, Jarka Holasová, režie: J. Holasová a soubor)

V kleci trampolínny poskakují dvě dcery, vedle klece sedí jejich těhotná matka a povzbuzuje je ke sňatku s bohatým Modrovousem, což obě odmítají s poukazem na jeho stáří. Když však přijdou dárky, jedné z nich se zas tak starý nejeví, vše vyvrcholí svatbou a odjezdem ženicha na cesty. Nevěsta poruší jeho zákaz vstoupit do poslední komnaty a my jsme vyzváni jít tam s ní. Opustíme dosavadní metaforický prostor a způsob hry a ocitáme se v realistickém pokojíčku, naplněném fotografiemi Modrovouse s předchozími partnerkami a jejich spodním prádlem. Nevěsta se nedočká pomoci bratrů (o nichž dosud nebyla řeč), je zavražděna a my se vracíme k trampolíně, kde hopsá za dozoru matky druhá sestra. Věřím, že inscenátoři mají vysvětlen každý motiv a každý znak - my však k nim klíč a vysvětlení nedostáváme: jaký význam má těhotenství matky, jaký má ono těhotenství vztah k tomu, co dělá, proč žene nejdřív jednu a pak zřejmě i druhou dceru do záhuby...? Téma není sděleno a nápad s trampolínou se brzy vyčerpává. (LR)

DIVADLO ALFA Plzeň: Tajemný hrad v Karpatech (autor: na motivy Julese Verna Vít Peřina, režie: Tomáš Dvořák)

Profesionální plzeňské loutkové Divadlo Alfa je divadlo s profesionálními možnostmi v scénografii, hudbě, hereckém ansámbly... Scéna ani kostýmy opravdu materiálem nešetří: krom vlastního portálu pod portálem divadelní budovy je uvnitř ještě další zatahovací scéna a v ní ještě otvírací kabinka výtahu, k tomu natočené árie, promítání, laserové efekty, dvanáct herců a hereček na scéně, o technicích nemluvě...

Zazní-li v našich krajinách „Tajemný hrad v Karpatech“, snad ještě před Vernem se vybaví geniální filmová parodie Oldřicha Lipského. (Ostatně inspiraci nezapírají ani inscenátoři.) Srovnávat se nemá. Ale je těžké zapudit vzpomínky na vtip a nápaditost režie a brilantní herecké výkony Rudolfa Hrušínského, Michala Dočolomanského, Vlastimila Brodského nebo Miloše Kopeckého.

V inscenaci není ani tajemství, ani vtip. Loutky by nepochybně mohly nabídnout obojí – už svou nekonečnou paletou možností a mírou nadsázky. Ale ani jedno není využito. Je jich tu celkem sedm: dvě z osmí řady nečitelné hůlkové loutky protagonistů, čtyři manekýni množující počet herců-vesničanů a figurina Stilly nejprve na sofa, pak na vozíku. Jediný vtip: klapající pusy vesničanů.

Není zřetelný ani žánr, ani téma - o čem se vlastně hraje. O lásce, jak se snaží naznačit závěrečná árie, rozhodně ne. Telek jen mluví o svém obdivu, Gorc ani to ne a ony vedlejší „lásky jsou nejvyšší chutí pro vdavkách. Sama zpěvačka Stilla není žádný objekt lásky či soupeření, nýbrž jen páchnoucí mumie „na klíček, a dokonce ani její okouzující zpěv se tu příliš nevyskytuje. O co vlastně jde Telekovi (krom dostat se na hrad), se nijak nesděljuje, a proč chce Gorc vše vyhodit do vzduchu není už vůbec jasné.

Zůstává jen drastický humor, postavený na přitaženosti za vlasy, dotažené ad absurdum: trojnohý starosta, jeho siamská žena-švagrová a nemá dcera, která mluví jen v samohláskách (zda a jak tyto anomálie způsobil Gorc není jasné), humor, jemuž v křečovitosti vévodí řvoucí starosta. Nejzábavnější na textu jsou jazykové dvojsmysly, přeřeky a omyly jako „Co si beze mne počneš v posteli? - No počnu.“; „reformovaný“ - „deformovaný“ ...

Vítkův a Dvořákův Tajemný hrad žije z předlohy, ale není jí práv: v dramaturgickém zpracování, v režii, ale v i herectví jde sotva o rutinu. (LR)

DIVADLO ROZMANITOSTÍ Most: Vango (autor: Timothée de Fombelle, úprava a režie: Jiří Ondra)

Zajímavá inscenace se odehrává na velké scéně, již uprostřed dominuje patrová trojkřídlá konstrukce s různými oponkami a žaluziemi, pojezdné schůdky, jimiž se vstupuje na horní lávku, a pod nimiž se skrývá prchající Vango a které obrácením vytvářejí skříňku, vlevo oddělen harmoniemi je stůl a šanony policejního komisaře, k tomu náznak sportovního automobilu, minivzducholod' na rybářském prutu, projekce filmů, fotografií a animovaných portrétů, projektor, několik židlí, pojezdny stolek, řada dalších rekvizit a deset herců, z nichž se mnozí střídají ve více rolích.

Detektivně dobrodružný román je zřejmě sám o sobě spletitý, což naznačuje už to, že jeho děj obsáhne více než dvě desítky let. Inscenace ho pojímá jako stříhovou mozaiku krátkých pasáží, což ještě zvětšuje problémy s mírou srozumitelnosti, kterou násobí občas i slabá mluva, přehlušená reprodukovanou hudbou či zvuky.

Je tu řada zajímavých, efektních, někdy i působivých a funkčních nápadů, celkově však vnější režie vítězí nad dramaturgickou sdělností. Závěrečné vysvětlení identity titulního hrdiny nám nemůže pomoci orientovat se v ději, který proběhl před hodinou či dvěmi. Desetileté děti, jež neznají souvislosti dat, geografické a politické situace různých zemí, událostí a osobností (Stalin, Romanovci, Roosevelt, nacisti, francouzská policie...) se evidentně orientují ještě méně. Přesto je patrné, že se snaží atomizovaný příběh pochopit a spontánní potlesk po zastřelení hlavních padouchů i fandění sympatickému mladému hrdinovi dosvědčují, že jsou citově zaangažováni na správné straně. (LR)

DRAK Hradec Králové: A do třetice všeho... (autoři: Jakub Vašíček, Tomáš Jarvovský, režie: J. Vašíček)

Název napovídá, že půjde o tři pohádky: O třech přadlenách, Otesánek a Obušku, hýbej se! Program inzeruje „moudrost a půvab klasických pohádek“ v inscenaci inspirované „slavnou tradicí lidového loutkového a jarmarečního divadla či fenoménem kramářské písně“.

Jenže s podstatou, moudrostí a půvabem klasických pohádek se inscenátoři zcela míjejí - přesněji nezajímají se o ně, nevycházejí z jejich rasion d'ętre, z jejich smyslu

a myšlenkového i mravního posláním. Na rozdíl od předlohy si v inscenaci princ dívku, která neumí příst, nevezme proto, že na kmotříčkách přadlenách vidí tělesné nedostatky způsobené předem, ale díky jejich lži, že předla dívka. Podstata Otesánka lidových pohádek není v jeho žravosti a rozmazlování rodiči, nýbrž v nepřípustnosti zasahování do řádu světa vytvořením umělého člověka-homunkula (což dnes ovšem těžko chápeme); za co pak rodičům čap přinese dítě poté, co záhadná bába s pilou vyřeže rodiče z Otesánkova břicha, je záhadou. A mládenec nedostane oslíka, ubrousek a hůl (zde obušek) jen proto, že mu umřela žena a zůstalo sedm dětí (o nichž pak už nikdy neslyšíme), nýbrž za dobrotu a poctivost, a nepijde o ně kvůli svému opilectví, nýbrž vinou své dobrácké naivity. Nevěřili inscenačnímu smyslu vybraných pohádek, neměli by je asi inscenovat. Za každou cenu je měnit nedává smysl.

Scénu tvoří sofistikovaná stavba, jejímž základem je pianino s otevíracím oknem nad klávesnicí, ještě větším dvoukřídlým oknem nad ním a nad tím vším ještě s kulatým oknem-hodinami, svítícími žárovkami jako nad cirkusovým stanem a třemi gramofonovými trubami. Takovou stavbu by si asi těžko mohl „lidový“ loutkář, jarmareční komediant či zpěvák dovolit a přepravovat z jarmarku na jarmark. Ostatně styl celé inscenace - od scénografie až po herectví - připomíná spíše šantán než boudu pouličního komedianta. Na scéně jsou používány jako loutky různě velké panenky, ale hraje se s nimi sotva spoře, zatímco většinu sdělení nesou dva šantánovitě oblečení a vystupující herci a dvě herečky. Jarmarečnost má zřejmě spočívat ve stylu projevu, někdy koketním, jindy až dryádnicky rozkřičeném, hrubém.

Celek působí spíše mechanicky - bez emoce, navzdory vši expresivitě studené, řemeslně, jako prezentace nápadů, jak využít scénu a co ještě přidat: různé točící se mechanismy, předem na valše (?), panenka přivázaná na smyčci, otevírající a zavírající se dvířka, kratička stínohra... (LR)

MĚSTSKÉ DIVADLO Kladno: Babička (autor: Božena Němcová, František Pavlíček, režie: Martin Vokoun)

Kladem inscenace je, že nabízí mladým jedno ze stěžejních a stále živých děl naší literatury - i když jeho hodnoty ocení nejméně člověk zralý, jenž dokáže vychutnat krásu jasného postoje v složitém světě. Jen je třeba udělat to tak, aby se necítil jako v muzeu.

Kladenská Babička je adaptací i inscenačním pojetím ještě víc idealizovaná idyla, v níž venkované tráví třetinu života provozováním folklorních rituálů a druhou třetinu vyprávěním pohádek, zpěvem a tancem uprostřed modrotiskově ornamentální scény stylizovaných stromků, ptáčků a šipek. Zejména zpočátku jsou všichni tak hodní, usměvaví a lásky plní, že divák zatouží kousnout si do citrónu. Inscenace se blíží k muzeálnímu sebedojímacímu kýči, jenž vrcholí neonovým bleskem, který zableskne nad Viktorkou, nebo kubistickým neonovým srdce nad naplněnou láskou Kristly a Jakuba.

Chybí zřetelný dějový tah, takže inscenace jen plyne v jednotlivých „obzerech z venkovského života“, umocněných ještě vloženými folklorními prvky a působí poněkud zdlohavě. Slibný, dramaticky nejsilnější je příběh Viktorky - ale ten zde má povahu spíše básnické či hudební kompozice, než dramatického děje a k Viktorčině zešílení dojde bez náležitého vystavění. Motiv slečny Hortensie se účinně nezauzlí, ani nezavrší. Nejvýraznější tak je zápletko kolem Kristly a jejího Jakuba odvedeného zlovolným správcem - ale ta se objevuje až ve třetí čtvrtině a na jejím konci je i uzavřena (aniž by se jakkoli vyrovnávala se správcem, který dokonce Jakuba Kristle přivádí). Poté už dávají diváci najevo pocit (či touhu?) po konci rozpačitými (či provokativními?) náznaky potlesku, jež by měly inscenačním napovědět, kde diváci cítí vrchol, závěr a konec, po němž není moc co dodávat.

Inscenátoři pojali Babičku jako historizující návrat do dávno minulých časů a řadou upozornění ji připodobnili pohádce. Otázkou ovšem je, zda má smysl hrát muzeální „dokument“, nenalezneme-li v látce aktuální (či nadčasový) obsah a naopak už prvními slovy i výtvarnými znaky zdůrazňujeme její zašlost. Pouhá kombinace motivů Babičky s hojnými prvky folkloru samozřejmě žádnou aktualizaci nepřináší.

Pubertální publikum je zrádné: zesměšní každou přehnanost, jíž nemůže věřit, dává najevo svou touhu po konci provokativním potleskáváním, a na závěr je schopno manifestačně tleskat ve stoje – aniž lze říci, kolik je v tom obdivu a kolik ironie. (LR)

VOZICHET Jablonec nad Nisou: Malý, hubený a jednooký (autor a režie: Rudolf Hancvencel)

Stejně jako v předchozích třech či čtyřech inscenacích nastoupí Ruda Hancvencel razantně na scénu s kytarou a zahraje vtipně zrymovanou úvodní píseň. Poté vytáhne postupně několik neméně vtipných kornoutových marionetek na drátě, schopných samostatně stát, a mezi dalšími písničkami s nimi začne předvádět příběh o bezmála padesátileté princezně a jejím dementním otci, který ji posílá pro nevěstu. Princezna se setká s drakem tak vyhublým, až je plošný, s ježibabou, jež jí uštrikuje čepici a nakonec i s jednookým princem, kterého si odvede domů.

Je to vtipné, zábavné, lehkonohé, většina rýmů dovedná, Ruda nabitý energií jako dobře vytopená lokomotiva, ale o ději a jeho smyslu o moc víc říci nedokážu; už po pár dnech si ho příliš nevybavuji. Podezřívám jsem se, že jde o důsledek únavy a otupělosti po absolvování šesti až osmi přehlídkových představení denně v pátý den chrudimské přehlídky. Ale ani dotazy u jiných, povětšinou nadšených či alespoň spokojených diváků nepomohly; marně vzpomínali, oč vlastně šlo.

Moderní (natož postmoderní) doba velmi setřela hranice mezi zábavou, jakou pěstujeme třeba v hospodě či u táboráku, a uměním. Ale ony hranice přece jen existují; poznají se právě podle toho, co v nás po představení zůstane za hodinu, druhý den, za týden, za měsíc či za rok.

Jistě - jsou různé druhy humoru. Přiznávám, že já mám nejraději ten, při kterém se prohýbám smíchy a cítím se svobodný jako pták, ale i nazítří či za půl roku tak trochu vím, o čem to bylo a jaký přesah, smysl, téma to přineslo. (Přičemž si dovolím připomenout, že téma není jen hlubokomyslný sebezpyt či trudnomyslná filosofie, nýbrž třeba i směšnost lidského konání a myšlení.) Malý, hubený a jednooký je spotřební zábava pro danou chvíli – příjemná svou lehkou stravitelností, nenáročností a okamžitou působivostí, ale mnoho dalšího nezanechávající.

Ruda Hancvencel našel před pár lety svou parketu a s ní i oddané obdivovatele, kteří jsou nadšeni z lehkosti zacházení s obsahem i formou a ujišťují ho o jeho genialitě. Budiž mu přáno. Jen si říkám, jestli trochu neplýtvá svým talentem na opakování stále stejného principu, jímž potěší na pětadvacet minut a nazítří po něm není stopy. (LR)

A JEDNA MAXIRECENZE NAKONEC

ČMUKAŘI Turnov: Čert to vzal (autor: Daniela Weisssová, režie: soubor)

Čarodějnice slíbí králi splnit přání, ten se nezdrží opakovaného klení „čert, aby to ho/ji vzal“, což čert promptně plní, takže se nakonec celé království sejde v pekle. Ještě že Kašpárek s Honzou... Rodinné divadélko na stolku se samostojacími marionetami na krátkém drátu a rukama na nitích, jediná herečka se skrytým pomocníkem.

Staří dobří Čmukaři (tvoření především Jardou Ipserem a Dádou Weisssovou, ale třicet let i Romanou Zemenovou) nikdy nevynikali hudební složkou, scénografie vždy upřednostňovala funkčnost, zatímco výtvarná stránka se hlásila spíše k nedbalé ležérnosti letmo zformovaných loutek mezi pár letěmi, hadříky či jinými předměty, ke kvalitní dramaturgii, vědomé si potřebnosti tématu dokonce i v jimi milovaném žánru absurdity, se léta propracovávali a jejího vrcholu dosáhli v trojici inscenací na počátku 90. let Lárk Lčičok, Léčba neklidem a Medvídek Pů.

To, čím vždy okouzlovali, byla schopnost přesného vystavění gagu a především jejich osobnostní herectví, v němž herec ze sebe vytváří jevištní postavu (třebas i jevištního vypravěče), aniž se v ní sám rozpouští, mizí, nýbrž naopak spojuje své nezakrývané lidské, osobní vlastnosti a tvar herecké akce: to co hraje, je o postavě a zároveň o něm samém. Vznikalo tak autentické setkání s konkrétním člověkem-hercem v roli, kde zveřejňovaná přítomnost člověka-tvůrce byla určující součástí sdělení: tedy nejen co se hraje, ale i kdo, proč a jak hraje. Staří dobří Čmukaři si v průběhu let vypracovali styl neiluzivního divadla-setkání, někdy s přímou komunikací s diváky, někdy jen s neiluzivně přiznaným otevřeným vztahem k němu, nezakrývajícím to, že o jeho přítomnosti i reakcích vědí.

Co bylo řečeno o hudbě a scénografii, platí i nadále, byť scénografie se v posledních letech snaží působit „profesionálněji“, vypracovaněji, úhledněji.

Dramaturgicky jde v posledním kusu o sled absurdních nesmyslů, v němž je hlavně právě nečekanost zvrátů a paradoxů. Proč ne? V inscenaci Jak Kašpárek... (1986) hráli Jarda Ipser s Dádou blábolivou kašpárkovinu z (nad)produkce přelomu 19. a 20. století, aby až na samém konci „zjistili“, že hrají každý jinou hru od jiného autora. Jenže v „Čert to vzal“ jakýkoli přesah, téma, pointa, která by vše završila a dala onomu nesmyslu smysl, tematizovala jej, chybí. Pohádková groteska končí de facto konvenčně happyendem.

Staré dobré Čmukaře tu lze rozpoznat i v práci s gagem. Dáda přesně cítí čas, situaci i publikum. Herecky (asi i díky své profesi zdravotního klauna) a loutkoherecky se vypracovala až k „dokonalosti“: umí suverénně komunikovat s dětmi a reagovat na ně, aniž by s nimi manipulovala a nutila je vykřikovat podstrčené odpovědi typu „líbí se vám to? - tak ještě jednou a hlasitěji: líbí se vám to?!“...

Té dokonalosti je ale snad až moc: především hlasová klíše a šarže působí až řemeslně rutinérsky, čímž kýžená bezprostřednost, opravdovost, autenticita mizí a Dáda se ocitá tak trochu za sklem televizní obrazovky, takže se - vzhledem ke zmíněnému úsilí o komunikaci - paradoxně zdá, že by se obešla i bez nás. (LR)

AUTOŘI PŘÍSPĚVKŮ

LR - Luděk RICHTER, režisér, divadelní teoretik, absolvent FF UK a DAMU, Praha

KŠ - Karel ŠEFRNA, lékař a loutkář, Svitavy

MV - Mirka VYDROVÁ, loutkářka, absolventka DAMU, Praha

Divadlo dětem, čtvrtletník DDD, vydává Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, tel.: 222 726 335, e-mail: osDDD@seznam.cz
Toto číslo vyšlo k 1. podzimnímu dni, 23. září 2019 za podpory Ministerstva kultury. MK ČR E 15172.